

opusdei.org

Časni sluga Božji Vãn Thuận govori o svetom Josemariji

Izjave vijetnamskog kardinala, govoreći o Josemariji Escrivi tijekom međunarodnog kongresa pod nazivom „Veličina običnog života“ u siječnju 2002.

8.01.2026.

François-Xavier Nguyễn Văn Thuận bio je vijetnamski nadbiskup i kardinal. Proveo je trinaest godina u komunističkim zatvorima svoje zemlje.

Rođen je u Huếu u Vijetnamu 17. travnja 1928., a umro je 16. rujna 2002. u dobi od 74 godine, nakon što je bolovao od raka. Papa Franjo ga je 2017. proglasio časnim.

U siječnju 2002., dok je obnašao dužnost predsjednika Papinskog vijeća za pravdu i mir, kardinal Văn Thuận sudjelovao je na međunarodnom kongresu „Veličina običnog života“, održanom u povodu stogodišnjice rođenja svetog Josemarije Escriva.

Vijetnamski kardinal je tom prilikom izrekao sljedeće riječi:

Suvremeni svijet, tako pun nade, istovremeno predstavlja izazove i hitne probleme koji od kršćana zahtijevaju uvjerljiv odgovor. Jer - nikada ne smijemo zaboraviti - Krist je naš mir.

Kršćani, s pogledom uprtim u nebesku domovinu, ne okreću leđa

sudbini naše zemaljske domovine, jer je to mjesto gdje se pripremamo, kroz vjeru koja se živi i utjelovljuje u potrazi za mirom i pravdom, da uživamo vječni Mir i Božju Pravdu, poistovjećenu s Milosrđem i Ljubavlju.

Aktivna prisutnost kršćana u društvu mora preobraziti nade današnjeg svijeta u prekrasne stvarnosti ljubavi i služenja te ponuditi čvrste i autentične odgovore na probleme i izazove našeg vremena. Kršćani su pozvani biti graditelji mira i pravde ili, riječima osnivača Opusa Dei, „sijači mira i radosti“. Cijelog svog života, svojim primjerom i poučavanjem, Josemaría Escrivá učinkovito je sijao pravdu, mir i ljubav. Plodna je to sjetva koja se i danas nastavlja, živa i aktivna, u apostolskom duhu njegove duhovne djece i u mnogim društvenim inicijativama koje je izravno promicao ili barem nadahnuo.

Srž njegove poruke usredotočena je na posvećenje običnog života kroz svakodnevni rad. A gdje, ako ne u običnom, svakodnevnom životu, treba izgraditi svijet mira i pravde? U obiteljskom domu, u školama, u javnim uredima, u poduzećima, na poljima, kršćani moraju svjedočiti svoju vjeru i postati pravi sijač mira i radosti, kako je – još jednom – osnivač Opusa Dei volio reći. Upravo tamo svijet mora biti oblikovan na kršćanski način: u svakodnevnom životu, u društvenim odnosima, sa slobodom djece Božje.

„Svijet nas čeka. Da! Ljubimo strastveno ovaj svijet jer nas je Bog poučio: “Sic Deus dilexit mundum...” – Tako je Bog ljubio svijet; i stoga što je taj svijet naše bojno polje – prekrasan boj ljubavi – da bismo svi dostigli mir koji je Krist došao uspostaviti.“ (Brazda, br. 290).

Znam da je Josemaría Escrivá želio da Katekizam kršćanskog nauka uključuje reference na društvene i političke dužnosti kršćana unutar građanske zajednice, kako bi se katolici od djetinjstva mogli formirati u jedinstvu života: dobar kršćanin mora biti i dobar građanin. Njegova želja je ispunjena, a trenutni Katekizam Katoličke Crkve posvećuje drugo poglavlje trećeg dijela toj temi. Tamo čitamo:

„'Sudjelovanje' je dobrovoljno i velikodušno angažiranje osobe u društvenoj razmjeni. Nužno je da svi sudjeluju, svatko prema svom položaju i ulozi, u promicanju općeg dobra. Ta je obveza inherentna dostojanstvu ljudske osobe“ (br. 1913).

„Sudjelovanje se postiže prije svega preuzimanjem odgovornosti za područja za koja se preuzima osobna odgovornost: brigom za obrazovanje

obitelji, savjesnim radom i tako dalje, čovjek sudjeluje u dobru drugih i društva“ (br. 1914).

Naše kršćansko apostolsko poslanje, prema učenju Josemarije Escriva, podrazumijeva društveno sudjelovanje i osobnu odgovornost. Neka Gospodin, po zagovoru Blažene Djevice Marije i Josemarije Escriva, udijeli da mi kršćani zaista postanemo graditelji mira i pravde utemeljene na oprost, ili, riječima osnivača Opusa Dei, sijačima mira i radosti.

I nadam se da će ti sijači mira i radosti, s dahom Duha Svetoga, stići i do našeg Dalekog istoka, Vijetnama.

thuan-govori-o-svetom-josemariji/
(27.03.2026.)